N°. 53. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 2 MAART.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 1*sten Maart* 1852.

Heden is door Zijne Majesteit op de gebruikelijke wijze in een bijzonder gehoor ontvangen sir *Ralph Abercromby*, ter overhandiging zijner geloofsbrieven als buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister van Hare Majesteit de Koningin van Groot-Britannie en Ierland bij het Hof der Nederlanden, ter vervanging van wijlen sir Edward Cromwell Disbrowe.

Bij besluit van 29 Februarij jl., n°. 17, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan mr. *P. P. van Bosse*, Minister van Finantien, vergunning te verleenen tot het aannemen en dragen van de onderscheidingsteekenen van ridder-grootkruis der orde van Franz-Joseph, hem door Z. M. den Keizer van Oostenrijk geschonken.

Bij besluit van 29 Februarij jl., n°. 6, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan *C. Dito*, van den Helder, als een blijk van goedkeuring en tevredenheid wegens zijne met goed gevolg bekroonde pogingen tot redding der equipagie van het aldaar in de maand Januarij jl. gestrande koffschip *Gesina Jantina*, welke pogingen met veel levensgevaar zijn gepaard gegaan, te verleenen de gouden medaille, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 24 Januarij 1841, n°. 22, benevens eene gratificatie van f 100.

Bij besluit van den 29sten Februarij jl., n°. 7, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, als een blijk van goedkeuring en tevredenheid, de zilveren medaille, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 24 Januarij 1841 n°. 22, te verleenen aan de navolgende personen, als:

aan *T. Sleeboom*, schipper van Delfzyl, en *een Engelsch matroos*, behoorende tot de manschap van het schoonerschip *Perseverance*, kapitein Boterfield, wegens het redden der equipagie van het op den 6den November ll. aan het Kaapzand in de Ley gestrande Nederlandsche schip *Roelfina*;

aan *G. Breden*, *U. Ubbens* en *J. Dierks*, van Embden, wegens het redden der equipagie van het den 5den November ll. gestrande Nederlandsche schip *de Drie Vrienden*;

aan *L. F. Broersma*, schipper, dienende op Zr. Ms. stoomschip *Bromo*, wegens het op den 19den April jl. te Soerabaija met levensgevaar redden eener Javaansche vrouw, die in het water was gevallen;

aan *W. van Deursen*, commies bij 's Rijks belastingen te Vierlingsbeek, wegens zijne met goed gevolg bekroonde pogingen tot blussching van den brand, welke in den toren der Roomsch-katholieke kerk aldaar den 30sten Januarij 1851 door den bliksem was ontstaan;

aan *J. Janssen*, schipper, en *D. Deegen*, schippersknecht te Oosterholt, wegens het redden van twee personen, welke met eene visschersschuit op de Waal den 29sten Maart 1851 waren omgeslagen.

Bij besluit van 29 Februarij jl., n°. 8, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan *C. C. Guikers*, sergeant van het bataillon mineurs en sapeurs, tijdelijk gedetacheerd te Dordrecht, te verleenen de bronzen medaille, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 1 December 1841, n°. 72, als een blijk van goedkeuring en tevredenheid wegens het redden eener vrouw uit het water op den 21sten Mei jl.

Bij Koninklijk besluit van den 28sten Februarij 1852, n°. 13, is aan den heer *J. P. Schouberg*, op zijn verzoek, een eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van eersten stempelsnijder van 's Rijks Munt te Utrecht, behoudens aanspraak op pensioen.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

ADMINISTRATIEVE CORRESPONDENTIE.

Op de door den Commissaris des Konings in eene der provincien gedane vraag, of sommige in eene gemeente bestaande betrekkingen hem, die ze bekleedt, maken tot een ambtenaar van wege het gemeentebestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt, is bij een brief van 19 Julij 1851, n°. 171, geantwoord:

De vraag schijnt mij best door den gemeenteraad te kunnen worden beantwoord. Immers hij is beter, dan eenig ander gezag, in staat, te beoordeelen, of personen, hetzij door hem zelven aangesteld, hetzij aan hem zelven ondergeschikt, *ambtenaren* zijn. Hij moet weten, welke ambtenaren *door hem aangesteld* of *aan hem ondergeschikt* zijn.

Intusschen wil ik gaarne mijne meening omtrent den aard der genoemde betrekkingen mededeelen:

Het *collegie van zetters*, de *commissie van inkwartiering* en de vergadering van *commissarissen voor de korenbeurs*, komen mij voor eenvoudige commissien te zijn, waarin raadsleden zitting hebben of behooren te hebben.

Daarentegen zijn de *wijkmeesters*, de *opperbrandmeester* en de *brandmeesters*, mijns inziens, plaatselijke ambtenaren. Niet slechts de aard hunner betrekking, die hen tot waarneming van een deel der openbare gemeentedienst roept, ook de gemeentewet zelve geeft hun, naar ik meen, daar zij hunne benoeming en ontslag in art. 179 o aan burgemeester en wethouders opdraagt, het karakter van ambtenaren. Het lidmaatschap van den raad schijnt mij dus met hunne betrekking niet vereenigbaar. Het toezigt van wege de uitvoerende gemeentemagt over de wijze van ambtsbekleeding dier personen miste de noodige kracht en waarborgen, zoo leden van den Raad tot die diensten benoembaar waren.

Ten aanzien van het deelgenootschap aan de *burgervereeniging tot brandblussching*, is het mij niet wel mogelijk een bepaald gevoelen te uiten. Is die vereeniging eene bijzondere, door eenige ingezetenen opgerigte vereeniging in hun eigen belang, hij die er deel aan heeft, is zeker geen ambtenaar. Is zij eene openbare gemeenteinstelling, hare leden zullen dan eene soort van brandmeesters of daarmede gelijk gesteld zijn. Die leden zullen in het eerste geval het lidmaatschap van den raad kunnen bekleeden; in het laatste daarvan uitgesloten wezen; welke echter de betrekking zij, die men bekleedt, men is altijd tot lid van den raad benoembaar. Men heeft slechts, zoo de betrekking tot eene der in art. 23 uitgeslotene behoort, daarvoor te bedanken, alvorens in den Raad zitting te kunnen nemen.

Aan de Gedeputeerde Staten eener provincie is, naar aanleiding van vragen, door hen gedaan, bij een schrijven van 25 Augustus 1851 n°. 250, het volgende te kennen gegeven.

» Besturen van twee of meer gemeenten," zegt art. 121 der gemeentewet » kunnen gemeenschappelijke zaken, belangen, inrigtingen of » werken, na magtiging en onder goedkeuring van Gedeputeerde Staten, » regelen."

Een reglement op een beurtveer of op andere in art 121 bedoelde onderwerpen, kan derhalve niet door een enkel gemeentebestuur, maar moet door de besturen van al de gemeenten, die er bij betrokken zijn, worden vastgesteld. Dit volgt trouwens uit den aard der zaak. Kon een gemeentebestuur aangelegenheden, die het met andere gemeenten heeft, afzonderlijk regelen, deze laatste besturen zouden dan aan het eerste ondergeschikt worden, wat de Grondwet niet gedoogt, of van hunne zijde insgelijks afzonderlijke regelen vaststellen, wat wanorde zou veroorzaken. Dat ook de wetgever in art. 121 gemeenschappelijke regeling op het oog heeft gehad, blijkt uit de slotbepaling van art. 173:

» Is de verordening, overeenkomstig art. 121, door twee of meer » gemeentebesturen *gemeenschappelijk* vastgesteld, dan wordt dit — op » het afgekondigde stuk vermeld."

Uit de woorden van art. 121 blijkt voorts, dat twee of meer gemeentebesturen, alvorens tot gemeenschappelijke regeling eener zaak over te kunnen gaan, de magtiging van Gedeputeerde Staten behoeven; en dat hetgeen zij vervolgens, ter regeling van die zaak, bepalen, de goedkeuring van Gedeputeerde Staten noodig heeft. Een door twee of meer gemeentebesturen gezamenlijk vastgesteld reglement op een beurtveer behoort dus in elk geval aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten te worden onderworpen.

Bij eene benoeming van wethouders bevonden zich in den gemeenteraad twee leden, die elkander in den derden graad van bloedverwantschap bestonden. De uitslag der stemming was zoodanig, dat er eene herstemming moest plaats hebben over een der twee bedoelde leden en een ander raadslid. De vraag ontstond nu, of de bloedverwant van den eersten bevoegd was aan die herstemming deel te nemen, en de raad besliste die vraag ontkennend, op grond der bepaling van art. 46 der gemeentewet.

Daaromtrent werd bij brief van 5 November 1851, n°. 184, gezegd hetgeen volgt:

Het komt mij voor, dat het besluit van den raad geheel met den zin en de letter van art. 46 strookt. De heer ..... bevond zich, mijns inziens, werkelijk in het geval te stemmen of niet te stemmen over eene zaak, die een hem in den derden graad bestaanden bloedverwant persoonlijk aanging. Brengt men benoemingen niet tot de zaken die persoonlijk aangaan, wat zal men er dan op goede gronden onder rangschikken?

Met betrekking tot de in eene plaatselijke verordening voorkomende bepaling, dat de leden der vaste commissien, bedoeld bij art. 54 der gemeentewet, met betrekkelijke meerderheid van stemmen zullen worden benoemd, werd in een schrijven van 14 Februarij 1852 n°. 223 dit gezegd:

Art. 54 der gemeentewet wil, dat de Raad zelf de vaste commissien benoeme. Hij dient dus daarbij te werk te gaan op de wijze, voor het nemen zijner besluiten voorgeschreven. Immers ook eene benoeming is een besluit; ook zij is de uitslag van hetgeen de Raad verlangt, dat plaats hebbe. Nu bepaalt art. 50 der wet, dat *alle* besluiten van den Raad door volstrekte meerderheid der stemmende leden moeten worden opgemaakt. Bij gevolg mogen de leden der vaste commissien niet met betrekkelijke meerderheid van stemmen worden benoemd.

Dat dit ook de bedoeling is der wet, schijnt te blijken uit de bepaling van art. 57, door welke de regelen voor de benoeming van commissien, ter uitvoering van een bijzonderen last, aan het reglement van orde worden opgedragen.

Zoodanige bijzondere bepaling ware onnoodig, indien de wet het

regelen der benoeming van de vaste commissien insgelijks aan het reglement van orde overliet.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

De Minister van Kolonien brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden:

1°. dat, te rekenen van en met den 1sten *Julij* 1852, alleen die certificaten van Nederlandschen oorsprong wegens *papier*, bestemd om te worden verzonden naar Nederlandsch Oost-Indie, bij het Departement van Kolonien zullen worden geviseerd, welke door de gemeentebesturen zijn afgegeven, op de verklaringen *van de fabrikanten;* weshalve de certificaten van Nederlandschen oorsprong, afgegeven op de verklaringen *van handelaren of afzenders* van papier, *na* het opgemeld tijdstip, ongeviseerd zullen worden teruggezonden;

2°. dat, ter bekoming van het visum, in de certificaten van oorsprong behooren te worden aangeduid, niet alleen de soorten van het ter verzending naar Nederlandsch Indie bestemde papier, maar ook de watermerken en alle verdere bijzonderheden, welke kunnen dienen om de eenzelvigheid (identiteit) van de in de certificaten vermelde partijen papier aan te wijzen;

3°. dat van de papiersoorten welke *niet* zijn voorzien van watermerken, zulks in de certificaten van oorsprong bepaaldelijk behoort te worden vermeld, met opgave van de bijzondere merken, waarvan die papiersoorten mogten zijn voorzien, benevens de merken en nummers der emballagie;

4°. dat echter van kantoor- en andere soortgelijke boeken, certificaten van Nederlandsche bewerking kunnen worden afgegeven, op de beëedigde verklaring der fabrikanten van zoodanige boeken, houdende dat het tot dezelve gebezigde papier is van Nederlandschen oorsprong, met vermelding van den naam des fabrikants, in wiens fabriek het papier is vervaardigd, mitsgaders van het watermerk of de andere bijzondere teekenen, waaraan dat papier te herkennen is.

Zullende aan zoodanige certificaten van bewerking, almede het visum des Departements van Kolonien worden verleend.

's Gravenhage, den 26sten Februarij 1852.

De Minister van Kolonien,
CHS. F. PAHUD.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

In den *Moniteur* van eergisteren is een besluit van den President uitgevaardigd, strekkende om eigenaren van vast goed in staat te stellen gereedelijk en zonder bezwarende voorwaarden kapitaal te kunnen opnemen. Het besluit bepaalt dat er met magtiging van den President maatschappijen kunnen worden opgerigt ten doel hebbende om aan bezitters van vast goed, onder verband daarvan, geleende kapitalen te verschaffen, die in kleine jaarlijksche termijnen kunnen worden terugbetaald. Deze maatschappijen kunnen pandbrieven uitgeven, waarvan een gedeelte, ten einde de werkzaamheden der maatschappijen in gang te brengen, door den Staat en de departementen kunnen worden genomen. Ook zal aan elke zoodanige maatschappij een gedeelte der opbrengst van het den Staat toegeëigende familiegoed der Orleans worden toegelegd (eene bepaling, waardoor de verwachting van sommigen, dat de besluiten betreffende de goederen der familie Orleans niet zouden worden uitgevoerd, wederlegd wordt). De maatschappijen mogen alleen op eerste hypotheek leenen en nimmer meer dan ten bedrage van de helft der waarde van het verpande goed. De leening mag niet plaats hebben, voor dat het vaste goed van legale hypotheken enz. gezuiverd is; welke zuivering door de bepalingen van het besluit gemakkelijker gemaakt wordt. De geldopnemer betaalt jaarlijks eene rente van hoogstens vijf per cent en tot aflossing van het kapitaal minstens een en hoogstens twee per cent. De pandbrieven zijn op naam of aan toonder; de eerste kunnen bij endossement worden overgedragen, doch zonder andere waarborgen dan die van het gemeene regt. Eenige bepalingen strekken om aan de maatschappijen de terugbetaling der voorschotten te verzekeren, of haar de geregtelijke uitwinning gemakkelijk te maken.

ENGELAND.

In de zitting van het Hoogerhuis van den 27sten Februarij jl., heeft de graaf van Derby de staatkunde van het nieuwe kabinet ontvouwd. Hij ving aan met te zeggen dat hij zich verpligt geacht had het land in dezen tijd niet zonder een bewind te laten en daarom de hem door Hare Majesteit opgedragen taak had aanvaard in weerwil der groote daaraan verbondene moeijelijkheden, waaronder vooral behoorde dat zijne partij in het Lagerhuis nog de meerderheid niet had.

» Elk wenscht — zoo vervolgde de eerste minister — het behoud van den algemeenen vrede. Het beste middel daartoe is, mijns inziens, niet het vertoon van groote werkzaamheid bij vloot en leger, het aannemen van eene vijandige houding, het maken van toerustingen tot aanval, maar evenmin de huldiging der hersenschimmige theorien dergenen, die van eene algemeene ontwapening spreken of althans dit land weêrloos willen maken. De vrede zal het best gehandhaafd worden, zoo wij jegens alle vreemde Staten, magtige of zwakke, eene kalme, gematigde, bezadigde en verzoenende gedragslijn volgen, niet in handelingen alleen maar ook in woorden en uitdrukkingen; zoo wij ons trouw en stipt aan de letter der ons door de verdragen opgelegde verpligtingen houden, de onafhankelijkheid van alle natien, groote zoowel als kleine, eerbiedigen en haar regt om hare inwendige aangelegenheden geheel naar eigen goedvinden te regelen, erkennen, zonder hun de staatsregeling te willen opdringen, waaronder wij het geluk hebben te leven en die van alle mogelijke staats-inrigtingen de geschiktste is om aan het grootste aantal burgers de grootste mate van welzijn te verzekeren. De waardigheid des lands vordert niet, met heftigheid op te komen voor Britsche onderdanen, die door eene vreemde mogendheid meenen verongelijkt te zijn; het is eervol, in het openbare gelijk in het bijzondere leven, waar het noodig is zoodanige vergoeding, als men in gemoede redelijk acht, te vragen en ook aan te bieden. Zoodoende zullen wij niet alleen den vrede kunnen behouden, maar ook in vriendschap met de meeste andere natien der wereld kunnen zijn. Ik koester te meer deze hoop, daar het hoogst waarschijnlijk is dat vrede en goede verstandhouding tusschen de volken langen tijd zullen behouden blijven. Evenwel moet het gouvernement de voorzorgmaatregelen niet veronachtzamen, waartoe onze voorgangers besloten hebben, ten einde dit land door de organisatie en oefening der gewapende burgers, in zulk een staat te brengen, dat wij geen gevaar loopen van een vijandelijken aanval. Onze zeemagt was nooit in een beteren staat dan thans, nooit beter geschikt om onze kusten, onze overzeesche bezittingen en onzen handel te beschermen. Onze geregelde krijgsmagt is ook, wat hare getalsterkte aangaat, in een geheel voldoenden staat, zonder evenwel zoo talrijk te zijn, dat zij aan eenige vreemde mogendheid reden tot beduchtheid of naijver kan geven. De volksgeest hier te lande is tegen groote staande legers; Engeland is niet gezind om aan te vallen, niet belust op uitbreiding van grondgebied; veel minder nog wenscht het zich in noodelooze twisten met andere landen te wikkelen, die eene groote vermeerdering onzer krijgsmagt zouden vereischen. Engeland acht daarom voor zich een groot staand leger onnoodig. Wierd ons land door eenen vijand bedreigd, alle deelen van het Vereenigd Rijk, ook Schotland en Ierland, zouden als één man opstaan om den vijand af te weren. Doch zonder krijgstucht, oefening en organisatie zouden de tot 's lands verdediging toesnellende burgers den vijand onder zeer nadeelige en gevaarlijke kansen ontmoeten. Voorziet men hierin eerst als het gevaar daar is, dan geschiedt het met groote kosten en gebrekkig, terwijl het tevens de ongerustheid binnen 's lands vermeerdert, en buiten 's lands naijver en achterdocht wekt. Hoe meer ik op het behoud des vredes reken, des te meer acht ik het noodig thans de burgerwapening te regelen. Voor binnenlandsche rust hebben wij geene gewapende magt noodig; de burgers vertrouwen op onze staatsinstellingen, en weten dat daaronder niet alleen de regten der kroon maar ook de vrijheden des volks veilig zijn.

» Zoo is Engeland ook steeds eene wijkplaats voor degenen die de rampspoed uit hun land drijft. Met de woelingen in het buitenland hebben wij niets te doen, maar die daardoor aan onze stranden worden geworpen, hebben regt op Engelands gastvrijheid; doch zij mogen van hunnen kant dat regt niet misbruiken noch onze belangen in de waagschaal stellen door hier aanslagen tegen hun land te smeden. Het gouvernement moet op hen die tot zoodanig misbruik mogten in staat zijn, toezigt houden, en van de door hen gesmede aanslagen aan de daardoor bedreigde regeringen kennis geven. Verder te gaan, zou noch regtmatig noch in de magt van de regering dezes lands zijn, blijvende het maken van krijgstoerustingen tegen een vreemd land een door de algemeene wet onzes lands strafbaar gesteld misdrijf.

» In 1842 was ik een warm voorstander van het toen door sir Robert Peel gehuldigde beginsel, om op alle voorname invoer-artikelen een invoerregt te leggen ten behoeve der schatkist en in eene bepaalde verhouding tot de mate waarin de aan invoerregt onderhevige artikelen al of niet voorwerpen van Britschen arbeid konden zijn. Zóó vatte ik het beginsel op en ik berustte er gaarne in, dat de invoer van alle grondstoffen die den grondslag onzer volksbedrijvigheid uitmaken, zoo vrij mogelijk zou zijn. Sedert is een in zekere mate verschillend stelsel aangenomen, en met het oog op onze gansche finantiele huishouding geloof ik dat dit stelsel, zoowel in beginsel als in toepassing, voor zeer belangrijke en nuttige wijzigingen vatbaar is. Ik wijs u op het tarief van inkomende regten der Vereenigde Staten, hetwelk ik als een vrijhandels-tarief heb hooren roemen: het legt op nagenoeg alle invoer-artikelen een invoerregt, dat soms tot eene drukkende hoogte klimt en in den regel drukt op die artikelen welke met de voortbrengselen van eigen grond en nijverheid in mededinging komen. Wij hebben in den laatsten tijd een tegengesteld beginsel gevolgd; want wij laten den invoer geheel vrij van zoodanige voorwerpen, welke met onze eigene producten in mededinging komen, en leggen een hoog regt op een zeker klein aantal artikelen die in groote hoeveelheden door de volksmassa hier te lande verbruikt worden en tot hare behoeften behooren. Een regt op een artikel, hetwelk alleen door het buitenland geleverd wordt, komt ten laste des verbruikers in den vorm eener prijsverhooging; doch wanneer men een regt legt op een artikel, hetwelk deels binnen 's lands voortgebragt en deels van buiten ingevoerd wordt, dan stijgt de prijs niet naar mate van het regt, maar alleen naar mate door het regt de invoer geweerd en dus de voorraad verminderd wordt. Van deze beide stelsels is, mijns inziens, het Amerikaansche in beginsel het beste en in de toepassing voor het land het minst drukkende. Ik zie geen reden waarom van het algemeen stelsel om een regt te heffen van den invoer van vreemde goederen, alleen het graan zou uitgezonderd moeten zijn.

» Dit is mijn gevoelen, doch het is eene vraag die alleen door een beroep op de meening van het verstandige gedeelte der natie voldoende kan worden beslist. Aan de finantiele staatkunde des lands en deszelfs gansche stelsel van algemeene en plaatselijke belasting kan alleen een gouvernement de hand leggen, hetwelk door het vertrouwen des lands en ook des parlements sterk is, en zijne maatregelen met eene mate van zorg, vooruitziendheid en welberadenheid kan doorzetten, welke aan niemand bij het begin eener parlementszitting op eens ten dienste staan. Ik ken mijne gesteldheid, ik weet dat ik en mijne ambtgenooten in het andere Huis ontwijfelbaar in de minderheid zijn. Ik weet zelfs niet of wij in dit Huis eene meerderheid op onze zijde hebben. Doch eene langdurige afbreking der zittingen van het andere Huis in dezen tijd des jaars en in de tegenwoordige gesteldheid der wereld, zou voor het algemeen belang niet wenschelijk zijn. Ik heb onbewimpeld mijn gevoelen gezegd over de vraag, welke staatkunde ten meesten nutte des lands zou worden te werk gesteld; doch dat is, in onzen toestand, onze taak niet: wij hebben een nederiger maar tevens nuttiger werk te verrigten. Ik weet dat wij in het bestier van 's lands zaken de goedwilligheid onzer tegenstanders en ook de toegevendheid onzer vrienden zullen hebben in te roepen. Maar ik vertrouw op het gezond verstand, het helder oordeel en de vaderlandsliefde van het andere Huis: het zal niet noodeloos punten van partijtwist te berde brengen met de eenige bedoeling om den loop van nuttige wetgevende werkzaamheden te storen en het gouvernement de bezadigde gedragslijn, die het zich zelf gesteld heeft, te doen verlaten. Zonder zoodanige punten aan te roeren, zijn er onderwerpen genoeg van maatschappelijk nut om ons en zelfs het andere Huis al den tijd bezig te houden. Zoo wij met vermijding van alle noodelooze partij-maatregelen, ons beijveren die groote verbeteringen tot stand te brengen in de wetgeving en regtsbedeeling en in den toestand der bevolking, die het land zoo langen tijd gewacht heeft, dan zal, zelfs met eene minderheid in het Huis der Gemeenten, ons bestuur niet zonder nut noch zonder roem zijn; en worden wij door eene louter partijzuchtige oppositie gestuit, deze partijzucht zal, naar ik vertrouw, eerlang op het hoofd dier partijzuchtigen neêrkomen.

» Onder de door mij bedoelde maatregelen van maatschappelijke verbetering behoort niet de door het vorige bewind voorgedragen parlements-hervorming. Zij strekte ook om omkooping bij de verkiezingen tegen te gaan, en niemand is meer dan ik gezind om dat sedert twintig jaren

toegenomen kwaad te straffen; ook beweer ik niet dat het in 1831 ingevoerde stelsel van vertegenwoordiging voor geene verbetering vatbaar is. Doch eer men een middel aanwendt, behoort men zich geheel van den aard der kwaal en van de werking van het middel te vergewissen, maar niet een onbepaald plan dat alles losmaakt en niets tot vastheid brengt, onbedacht aan te nemen. Ik bezweer het parlement en het land ernstig te overwegen welke onberekenbare gevaren zulk een plan zoo voor de monarchie als voor de ware vrijheid van Engeland zou medebrengen, door telkens weder alles wat gevestigd is op losse schroeven te stellen, en niets tot vastheid te laten komen, door het land ontevreden met het bestaande te maken zonder iets meer bevredigends in de plaats te stellen. Worden ons wezenlijke grieven aangetoond, niemand zal meer dan wij ijverig zijn ze te verhelpen, zoo dit zonder gevaar voor de veiligheid der constitutie en den inwendigen vrede des lands kan geschieden. Mijn ambtsvoorganger had met het plan eener veelomvattende hervorming van het vertegenwoordigend stelsel een uitgebreid plan tot verbetering der volksopvoeding in verband gebragt. Deze laatste aangelegenheid kan afgescheiden van de eerste behartigd worden. Doch ik wensch eene opvoeding die het verstand en het hart tevens vormt en alle kennis op de Heilige Schrift grondt. Allen die zoodanige opvoeding bevorderen, al behooren zij tot andere kerkgenootschappen dan ik, beschouw ik als bondgenooten in den strijd tegen ondeugd en onkunde. Ik reken ook voor de verspreiding van godsdienstige kennis op den ijver der geestelijken van de Anglikaansche kerk. Die kerk te schragen is pligt en belang voor het gouvernement; hare regten en haren invloed moeten wij handhaven zonder de gewetensvrijheid van andersdenkenden of hunne regten te verkorten."

De graaf Grey, een lid van het afgetreden bewind, en de graaf Aberdeen, een der gewezen ambtgenooten van wijlen sir Robert Peel, verklaarden het stelsel van handelsvrijheid te zullen blijven verdedigen en zich tegen elk graanregt, tegen elke belasting op het voedsel, hetzij als middel tot stijving der schatkist of tot bescherming, te zullen verzetten. Daarop heeft het Huis, op voorstel van den graaf Derby besloten, zijne zittingen eenige dagen te schorsen.

In de zitting van het Lagerhuis van den 27sten kondigde de heer Villiers aan, dat hij binnen kort een voorstel zou doen, strekkende om te verklaren, dat het Huis bij het stelsel der handelsvrijheid volhardde en nimmer in de belasting van den invoer van granen zou bewilligen.

Het Lagerhuis heeft zijne zittingen tot den 12den dezer maand geschorst.

BELGIE.

In de zitting der kamer van volksvertegenwoordigers van den 28sten Februarij jl. is het budget voor buitenlandsche zaken, dat voor openbare werken en dat voor oorlog, alle voor de dienst van 1853, ingediend: zoodat thans de geheele begrooting voor 1853 reeds is voorgedragen.

Bij de indiening van het budget van oorlog zeide de minister van financien dat het geheel met dat van 1852 overeenkwam en, even als dit, slechts eene voorloopige begrooting was, waardoor het voordragen van buitengewone maatregelen vrij bleef, zullende eene definitive begrooting voor oorlog door de regering eerst dan kunnen voorgedragen worden, wanneer de staatscommissie tot aanwijzing der beste inrigting van het krijgswezen, hare taak zou hebben volbragt.

— Allerlei geruchten zijn in omloop gebragt over het verhandelde in het geheim-comité der kamer van volksvertegenwoordigers, waarin de regering betreffende den politieken en financielen staat des lands mededeelingen gedaan heeft. Tot teregtwijzing daarvan wordt door het orgaan van het ministerie, de *Indépendance Belge*, een en ander van de geheime zitting medegedeeld. » Er hebben, zegt dat blad, noch heftige discussien noch ontrustende mededeelingen plaats gehad. Er is niets gezegd, dat niet ten aanhoore van het gansche land had mogen gezegd worden. Aan al de uitgestrooide geruchten is door de mededeeling der regering de bodem ingeslagen. De militaire toerustingen, waarvan zooveel gesproken is, strekken slechts om alles zoo na mogelijk op den regelmatigen voet te brengen. De werken bij Antwerpen zijn niet van buitengewonen aard; reeds in 1835 werd daartoe in beginsel en in 1847 bepaaldelijk besloten, en de uitvoering is door de militaire staats-commissie, nog vóór de maand December 1851, noodig en niet voor langer uitstel vatbaar geacht. Die werken zijn ook niet van grooten omvang; zij bestaan in eenige voorwerken die wel is waar noodig zijn om het verdedigingstelsel onzer voornaamste vesting volledig te maken, maar die den naam van fortificatien niet verdienen en ook lang zooveel niet zullen kosten als beweerd is. Even overdreven is hetgeen onder het publiek van de andere buitengewone aanstalten, die de regering zou gemaakt hebben, uitgestrooid is. Al de uitgaven die door deze militaire maatregelen noodig geworden zijn, zullen het budget van oorlog nog naauwlijks tot het cijfer doen rijzen, hetwelk het acht of tien jaren geleden bereikt had. En die uitgaven kunnen gedekt worden door dat de opbrengst van eenige middelen de raming te boven gaat en eenige buitengewone baten (onder anderen het winnen van een regtsgeding over eene som van fr. 1,800,000) aan de schatkist toegevallen zijn. De regering had op den 31sten December jl. bij de nationale bank 23 millioen te goede; en sedert is dit bedrag nog toegenomen."

— De Belgische *Moniteur* behelst een Koninklijk besluit waarbij aan eene Engelsche maatschappij concessie voor eene onderzeesche communicatie door middel van een electrischen telegraaf tusschen Belgie en Engeland verleend wordt. Binnen zes maanden, of, bij hinderpalen van onvoorzienen aard, binnen een jaar zal het werk gereed moeten zijn.

— Bij de kamer van volksvertegenwoordiging is dezer dagen een wets-ontwerp ingediend tot wijziging der Nederlandsche wet van 25 Januarij 1817 op het verleenen van uitsluitend regt op uitvindingen of verbeteringen van voorwerpen van kunst en nijverheid. De memorie van toelichting geeft de voorgedragen wijzigingen aldus op: » Eenige bepalingen der bestaande wet hebben klagten doen oprijzen, waaraan het bestuur thans reeds te gemoet komt, zooveel de wet toelaat; de voordragt strekt om de verbeteringen, die reeds administratief ingevoerd zijn, wettelijk te bekrachtigen, en om de gegronde bezwaren weg te nemen welke de wet niet toeliet in de toepassing te verhelpen.

» Men klaagt, dat de wet het verleenen van een octrooi van het goedvinden des bestuurs afhankelijk stelt; men verlangt dat het niet kunne geweigerd worden. Het bestuur heeft hieraan, in de toepassing sedert verscheiden jaren voldaan, door een octrooi aan allen die het vroegen, op hun eigen risico te verleenen; dit wordt in de voordragt tot wettelijk voorschrift verheven.

» De tijd van vijftien jaren, als maximum voor den duur van octrooijen bepaald, wordt niet lang genoeg geoordeeld om den uitvinder behoorlijk voordeel van zijne ontdekking te verzekeren. De voordragt voorziet in dit bezwaar.

» Men beweert dat de geldsom, welke voor een octrooi den lande betaald moet worden (van 150 tot 750 gulden), te hoog is, vooral daar zij in eens kan ingevorderd worden en nog eer dat de geoctrooijeerde van zijn verworven regt eenig voordeel getrokken heeft. Men beweert ook dat in de bepaling der voor elk octrooi te betalen som te veel aan het goedvinden des bestuurs is overgelaten. In beide bezwaren komt de regering zooveel in hare magt staat, thans reeds te gemoet. De voordragt regelt dit punt op nieuwe grondslagen.

» Verder is de wetsbepaling afgekeurd, dat de regten van den geoctrooijeerde eerst met de dagteekening van het Koninklijk besluit, waarbij hem octrooi verleend is, aanvangen. In den tijd tusschen de aanvrage en de verleening van het octrooi kan de ontdekking, waarvoor het octrooi gevraagd is, ruchtbaar en het octrooi alzoo reeds dadelijk nietig worden. Het wets-ontwerp behelst hieromtrent betere bepalingen.

» De wet van 1817 verklaart een verleend octrooi nietig, ingeval later blijkt dat het geoctrooijeerde voorwerp reeds vóór de verleening van het octrooi in een door den druk gemeen gemaakt werk is beschreven. Deze bepaling is zoo ruim, dat de geldigheid van een octrooi betwistbaar wordt wanneer ook maar een gedeelte der geoctrooijeerde ontdekking in een vroeger uitgegeven boek beschreven is. De voordragt voorziet hierin.

» Die in Belgie een octrooi voor eene uitvinding bezit, verliest het, volgens de bestaande wet, ingeval hij buiten 's lands een octrooi voor dezelfde uitvinding verkrijgt. Tegen deze bepaling is aangevoerd, dat zij de Belgische uitvinders van een gedeelte der voordeelen, die zij van hunnen arbeid kunnen en mogen trekken, versteekt, en hen in slechteren toestand plaatst dan de buitenlandsche uitvinders. Die reden van nietigheid van octrooijen wordt door het wets-ontwerp afgeschaft.

» Eene groote grieve tegen de wet van 1817 is, dat zij de octrooijen voor uitvinding en die voor invoer gelijkstelt; zij maakt zoowel hem die binnen 's lands iets uitvindt, als hem die eene buiten 's lands reeds geoctrooijeerde uitvinding invoert, meester als 't ware van de markt. Is de Staat, zoo beweert men, eene belooning schuldig aan een zijner burgers wien hij het nut en den roem eener uitvinding dankt, hij heeft veel minder verpligting jegens eenen buitenlander, die reeds in zijn eigen land voor zijne uitvinding beloond is en haar alleen als eene handelszaak in Belgie brengt. De voordragt maakt een wezenlijk onderscheid tusschen de octrooijen van uitvinding en die van invoer, hetgeen het bestuur thans reeds, zooveel de wet toelaat, in acht neemt."

De voordragt bepaalt onder anderen het volgende:

» Octrooijen worden verleend zonder verkorting der verkregen regten van derden.

» Een octrooi duurt twintig jaren, te rekenen van het tijdstip der verleening.

» Voor elk octrooi zal een jaarlijksch en opklimmend regt betaald worden, en wel het eerste jaar tien franken, het tweede jaar twintig, en zoo vervolgens elk jaar tien franken meer. Het regt wordt vooruit betaald en in geen geval teruggegeven. Buitendien wordt voor een octrooi van invoering vijftig franken in eens betaald.

» Bij de aanvrage van een octrooi moet eene naauwkeurige beschrijving van het te octrijeren voorwerp worden gevoegd; het tijdstip der aanvrage, waarvan proces-verbaal wordt gemaakt, geldt in regten als de dagteekening der uitvinding. Eerst drie maanden na het verleenen van een octrooi, wordt daarvan kennis en van de beschrijving der geoctrooijeerde uitvinding inzage aan het publiek gegeven."

Met het wets-ontwerp is aan de kamer een uitvoerig verslag medegedeeld van de reeds in 1848 benoemde staats-commissie ter herziening der wet op de octrooijen. Dit verslag vermeldt en beoordeelt de beginselen waarnaar bij de onderscheiden volken het monopolie van uitvindingen is geregeld; waarna het de door de commissie gewenschte regeling in een wets-ontwerp schetst en breedvoerig toelicht.

De regering heeft zich op verscheiden punten met het stelsel der commissie niet vereenigd, en de redenen daarvan in de toelichting harer voordragt uiteengezet.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 28 Februarij: 3 pcts. renten fr. 65.35; idem 5 pcts. fr. 103.85.

Londen 28 Februarij: 3 pcts. geconsol. 97 1/4; Nederl. werkelijke schuld 2 1/2 pcts. 59 1/2; idem 4 pcts. 92 1/8.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 1sten Maart* 1852.

In de zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen eene missive van den heer Verheij van den Bogaard, daarbij kennis gevende van zijn voornemen om zijne herbenoeming tot burgemeester van Werkendam aan te nemen en het oordeel der Vergadering inroepende omtrent de vraag, of op hem in dit geval art. 91, 2de alinea der Grondwet toepasselijk is.

Door de verschillende Commissien van Rapporteurs is verslag uitgebragt omtrent de navolgende wets-ontwerpen, als: 1°. de bij de Kamer aanhangige naturalisatie-wetten; 2°. de wets-ontwerpen tot amortisatie van schuld en regeling van het fonds van domeinen; 3°. omtrent het wets-ontwerp houdende dading omtrent een domein in den polder Stoppeldijk, en 4°. omtrent dat betreffende de voormalige wees- en momboirkamers.

De behandeling der naturalisatie-wetten is bepaald op morgen des namiddags ten één ure en de beraadslaging over de andere wets-ontwerpen op Woensdag aanstaande, wanneer ten elf ure eerst zal worden overgegaan tot de behandeling der vraag, door den heer Verheij van den Bogaard aan de vergadering gerigt.

Achtervolgens zijn door de Vergadering aangenomen:

het wets-ontwerp tot uitvoering van art. 8 der wet van 30 Mei 1847 (regten van in- en uitvoer op de granen) met 30 tegen 8 stemmen, hebbende tegen gestemd de heeren: de Sitter, van Sasse van Ysselt en van Andringa de Kempenaer;

het wets-ontwerp tot regeling van door den militairen strafregter uitgesproken veroordeelingen bij herhaling van misdaad of wanbedrijf, met algemeene stemmen.

Met het vorig nommer der *Staats-courant* zijn verzonden:

1°. vel 34 van het BIJBLAD I, inhoudende het verslag van het

verhandelde, in de zitting der Eerste Kamer van den 27sten Februarij jl.; en

2°. vel 135 der *Bijlagen* van het laatstgenoemde **Bijblad**, verschillende laatstelijk bij de Tweede Kamer ingekomen stukken behelzende.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine, brengt, bij deze, ter kennis van de Zeevarenden en verdere Belanghebbenden, dat het Bestuur van *Trinity-House*, te *Londen*, onder dagteekening van den 6den Januarij jl., heeft bekend gemaakt, dat voor de Schippers van de verschillende **Britsche Vuurschepen** de navolgende bevelen zijn uitgevaardigd:

ingeval eenig Vuurschip van zijne Ligplaats verdreven mogt zijn, zal de Schipper, aan wien het toezigt daarvan is opgedragen, naauwlettend hebben toe te zien of de verdrijving in afstand en rigting zoodanig is dat het voor de Scheepvaart gevaarlijk te achten zij, om de Lichten te blijven vertoonen;

dat, wanneer de verdrijving in afstand en rigting niet van dien aard mogt zijn, dat de veiligheid der Schepen, bij de gestuurde koersen, als gevaarlijk mag geacht worden, alsdan de *Lichten* of *Ballen* op de gewone wijze zigtbaar moeten blijven.

Wanneer evenwel het Vuurschip zoo ver verdreven was, dat ten gevolge van dien deszelfs ligging tot geene goede aanwijzing voor de Scheepvaart kan verstrekken, zullen de *gewone lichten* of *ballen*, onder die omstandigheid, niet vertoond mogen worden, maar door *twee roode lichten* moeten vervangen worden, als één op den Uithouder op het voorschip, en één van het achterschip aan eenen Steunder, bezijden den vlaggestok; bovendien zal dan nog elk kwartier-uurs een *rood flikkerend licht*, gedurende den nacht, moeten worden vertoond.

Verder wordt bepaald:

Wanneer van een vuurschip schepen gezien worden die in nood verkeeren, of wel hulp mogten behoeven zullen *gedurende den dag*, om het half uur, van het vuurschip, twee kanonschoten, met een tusschentijd van vijf minuten, gelost worden, tot dat er hulp verleend wordt.

Gedurende den nacht, zullen er twee kanonschoten gelost worden, met gelijken tusschentijd als boven gezegd, ieder opgevolgd door eenen witten vuurpijl, geworpen in de rigting van het schip dat zich in gevaar bevindt; deze signalen zullen bij herhaling gedaan worden, tot dat de vereischte hulp wordt verleend.

Aan Scheepsgezagvoerders, Loodsen en andere personen wordt ten ernstigste aanbevolen om van deze voorschriften kennis te nemen, als nuttig geacht wordende, zoo tot vermijding van gevaren voor hen zelven, als om te kunnen strekken tot het aanwenden van pogingen om anderen hulp te verleenen.

's Gravenhage, den 28sten Februarij 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

*** De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat op Maandag den 15den Maart aanstaande, des middags ten 12 ure, te Hellevoetsluis door, den Directeur en Kommandant der Marine aldaar, ten overstaan van den Onder-Inspecteur over het Loodswezen te Brouwershaven, onder nadere goedkeuring, bij inschrijving zal worden Aanbesteed:

Het onderhoud der Betonning en Bebakening van de Vaarwaters het Keeten, Mastgat, Zijpe en Krammer, uitmakende het 2de kwartier van het 6de Betonnings-district, en zulks gedurende het tijdvak loopende van 1 April 1852, tot ultimo September 1855.

Het Bestek en Voorwaarden, waarnaar deze Aanbesteding zal plaats hebben, ligt dagelijks (uitgezonderd Zon- en Feestdagen) van 's morgens ten tien tot 's namiddags ten twee ure, ter lezing ten Burele van den Directeur en Kommandant der Marine te Hellevoetsluis, en van den Onder-Inspecteur over het Loodswezen enz. te Brouwershaven, alsmede ter Stedelijke Secretarie te Zierikzee; zullende omtrent deze Aanbesteding, gedurende acht dagen daar te voren de noodige inlichtingen kunnen verkregen worden bij den Onder-Inspecteur over het Loodswezen enz., hierboven genoemd.

De Biljetten van Inschrijving, op gezegeld papier geschreven, zullen behoorlijk gesloten, vóór of uiterlijk des middags vóór twaalf ure, op den dag der Aanbesteding, vrachtvrij bezorgd moeten zijn bij den Directeur en Kommandant der Marine te Hellevoetsluis.

De Gegadigden, zullen des verkiezende, bij de Aanbesteding tegenwoordig kunnen zijn.

's Gravenhage, den 28sten Februarij 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

*** Het Boekwerkje, getiteld: *Koninklijke Nederlandsche Marine op den 1sten Januarij 1852*, uitgegeven door het Departement van Marine, ten koste, en ten behoeve van het Fonds voor Oude en Gebrekkige Zeelieden, is, tot den prijs van *zestig* cents te bekomen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, alsmede bij de Directien der Marine te Amsterdam, te Willemsoord, te Vlissingen en Hellevoetsluis.

Hetzelve wordt niet in Commissie verzonden, maar moet voor bepaalde rekening ontboden worden.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

*** Aan den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie zijn de hieronder vermelde verzoekschriften ingediend, als:

a. van Jonkheer *Carel Frederik Goldman*, gepensioneerden Oost-Indischen ambtenaar en suiker-fabrikant in de residentie *Tagal*, op *Java*, in dato 28 Maart 1848, strekkende ter erlanging van vergunning, zoo voor zich als voor zijne afstammelingen, om bij zijnen geslachtsnaam dien van *Engler* (zijnde de geslachtsnaam zijner echtgenoote) te voegen, ten einde zich te mogen noemen en schrijven *Engler Goldmam*;

b. van Mr. *Henri Merkus Willer*, vroeger secretaris der Javasche Bank, thans koopman te *Batavia*, in dato 4 Augustus 1848, ter bekoming van vergunning voor zijnen zoon *Henri*, geboren den 22sten November 1846, uit zijn huwelijk met vrouwe *Mathilde Annetta Theodora Cornelia Muller*, om bij zijnen geslachtsnaam dien van *Merkus* te voegen, en zich mitsdien te mogen noemen en schrijven *Henri Merkus Willer*; en

c. van *Henri Adrien Louis Bousquet*, destijds majoor, thans luitenant-kolonel der genie in Oost-Indie, en diens echtgenoote, vrouwe *Josephine Mathilde Albertine Sylvie Guex de Coudray*, in dato 15 November 1848, de strekking hebbende dat aan hunne twee zoons, genaamd: *Camille François Adrien Albert* en *Eugène Marie Henri*, vergund worde achter hunnen geslachtsnaam dien hunner moeder te voegen, en zich alzoo te mogen noemen en schrijven *Bousquet de Coudray*.

Geschiedende deze aankondiging in verband met de bepalingen op het stuk der naamsveranderingen, voorkomende in de *tweede* afdeeling, *tweeden* titel, *eerste* boek van het Burgerlijk Wetboek voor *Nederlandsch Indie*, mitsgaders in de *zesde* afdeeling, *derden* titel, *eerste* boek van het Burgerlijk Wetboek in *Nederland* in werking.

's Gravenhage, den 28sten Februarij 1852.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Vijfde* Klasse van de 216de *Staats-Loterij*, op Maandag den 1sten Maart 1852, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 16768 een prijs van 1000 gulden.

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

*** Aanbesteding van het Vernieuwen en Onderhouden der openbare Straten te Zierikzee gedurende zeven achtereenvolgende jaren, op Woensdag den 10den Maart 1852, des middags, op het Raadhuis aldaar.

AANBESTEDING.

Op Woensdag den 24sten Maart 1852, des voormiddags ten elf ure, zal onder nadere goedkeuring, door de Commissie tot Verbetering van Wegen in het eiland Goedereede en Overflakkee, in het Gemeentehuis te Goedereede worden Aanbesteed:

Het maken, met de Leverantie van al de daartoe benoodigde Materialen, van eenen Grindweg, ter lengte van p. m. 20,000 ellen, van de Gemeente Ouddorp, over Goedereede, Stellendam, Melissant, Ooltgensplaat en Dirksland, tot aan den bestaanden Schulpweg onder Sommelsdijk.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 18 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van waterstaatswerken in de provincie Zuid-holland ter lezing gelegd worden.

Zullende op den 17den Maart de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat A. Greve te 's Gravenhage, en bij den Voorzitter der Commissie te Goedereede.

*** President en Directeuren van de Nederlandsche Bank herinneren de Belanghebbenden, dat er geene Overschrijvingen van Aandeelen, ten hunnen overstaan, zullen kunnen plaats hebben, van den 15den tot en met den 31sten dezer maand.

Amsterdam, 1 Maart 1852.

Namens de Directie.
De Secretaris,
Mees.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** De Hooge Raad der Nederlanden heeft op den 13den Februarij 1852 aan *Johannes Cornelis van Benthum*, wettig gedomicilieerd te Rotterdam, op den 23sten September 1830 te Soetermeer geboren uit het huwelijk van wijlen *Joannes van Benthum* en *Maria van Wel*, verleend Venia Aetatis of Brieven van Meerderjarig-Verklaring, welke, na goedkeuring des Konings, bij besluit van den 21sten Februarij 1852, n°. 161, van kracht zijn, en hem geven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Eijssell,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden den 13den Februarij 1852 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 21sten Februarij 1852, n°. 161, en geregistreerd te 's Gravenhage den 28sten Februarij daaraanvolgende, zijn aan *Maria Theodora Benoist*, Dochter van *Charles Isak Benoist*, en *Jenneke Sohil*, in der tijd Echtelieden, beiden overleden, regtens gedomicilieerd te Utrecht, gegeven al de Regten bij de wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan Openbare Aankondiging ter voldoening aan art. 486 van hetzelve Wetboek.

's Gravenhage, den 2den Maart 1852.

Clant Schatter,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** De Erfgenaam onder het voorregt van boedel beschrijving van *Dirk Kraai*, overleden te Rotterdam, den 28sten Maart 1851, roept bij deze, ter voldoening aan art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek, op, de Onbekende Schuldeischers, om zich op Zaturdag den 13den Maart 1852, des voormiddags ten elf ure, te vervoegen ten kantore van den Notaris J. W. A. Immink, te Amerongen, ten einde, zoowel aan hen als aan de bekende, Rekening en Verantwoording van haar beheer af te leggen, en hunne schuldvorderingen te voldoen, voor zooverre het bedrag der Nalatenschap toereikende zijn zal.

*** Alle Bekende en Onbekende Schuldeischers in de Onbeheerde Nalatenschap van *Andries Korff*, in leven Tabakskooper te Amsterdam, op de Weesperstraat, en aldaar overleden, worden bij deze verwittigd dat de Rekening en Verantwoording van den Heer Curator in gezegde Nalatenschap van af den 1sten tot en met den 14den Maart 1852, ter visie ligt ten kantore van den Notaris *J. W. Roeloffs Valk*, aan den Overtoomsche Weg onder Nieuwer-Amstel, en dat dadelijk, na laatstgemelden dag (indien geen verzet plaats heeft) zal worden overgegaan tot de voldoening der alsdan ingekomene schuldvorderingen, voor zooverre het bedrag dier Nalatenschap toereikende zal zijn.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.